SKÅNSKA SLOTT

SKÅNSKA SLOTT OCH GODS DEL 2

Jordberga Slott (J) – (R) Rönneholms Slott

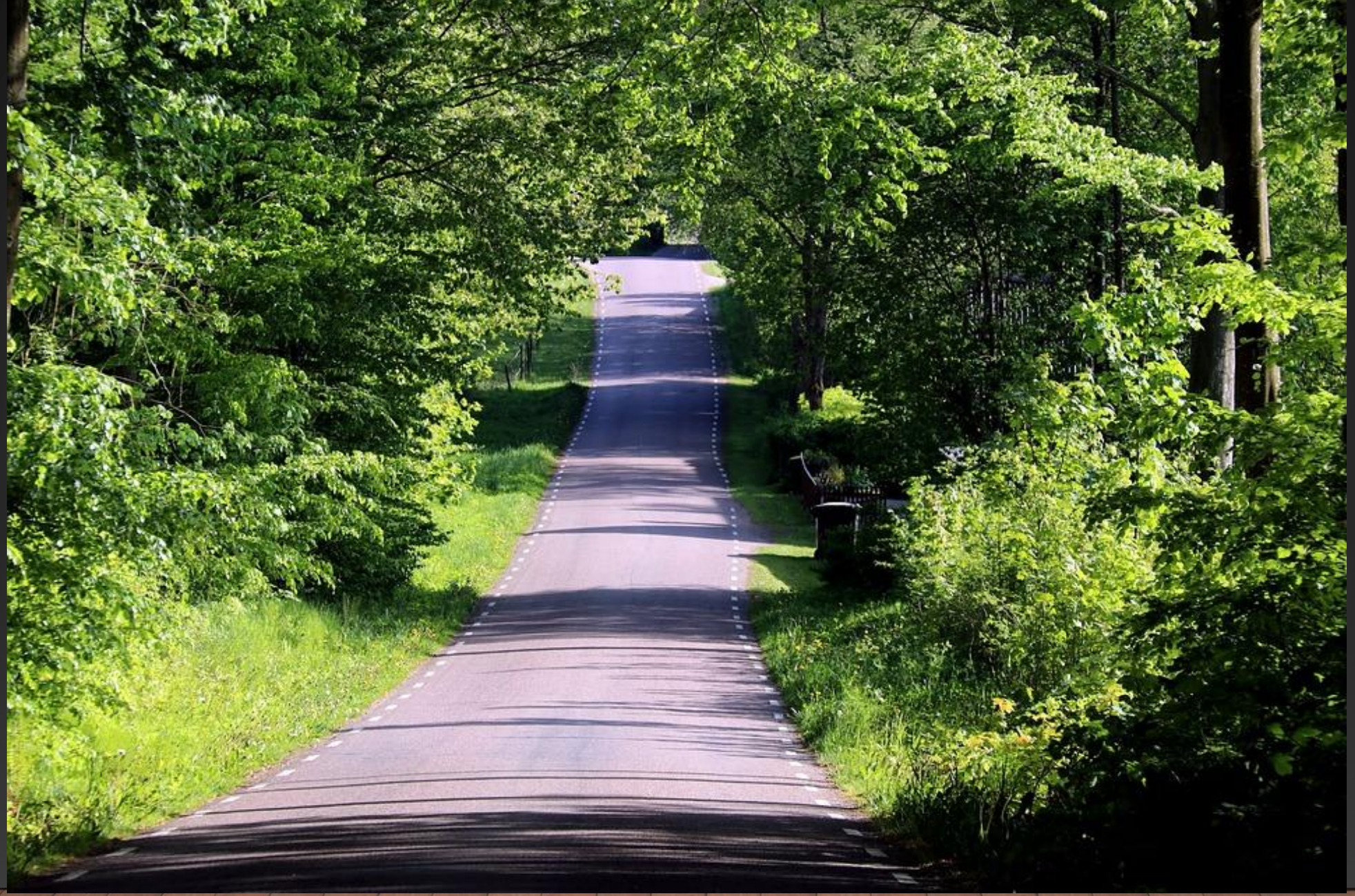

Arkitekt Henri Glaesel
Byggherre Clara Amalia Stjernswärd
Ägare Otto von Arnold
Färdigställande 1908
Arkitektonisk stil barock

Jordberga omtalas redan 1355. Vid Skånes övergång till Sverige tillhörde det den mäktige Iver Krabbe. Även adelssläkten Gagge har ägt slottet. Sedan gården under kriget 1644 bränts ned, uppförde Krabbe boningshusetpå nytt.
Jordberga köptes 1811 av landshövding Erik Reinhold von Nolcken (1763-1834), och ärvdes av hans son Carl Adam von Nolcken (1811-1857). Han lät Carl Georg Brunius bygga om slottet i götisk stil. Därefter tillhörde Jordberga Carl Adams dotter Clara Amalia von Nolcken[2] (1851-1938), gift med ryttmästaren Carl Gustaf Stjernswärd (1844-1896) som byggde om slottet i jugendbarockstil. Deras son Gustav Jonas Stjernswärd (1882[2]-1939[3]) gift med Wanda Marie Curtois Grön (1887-1970) tog sedan över. Deras dotter Clara Charlotte Wanda Maria Stjernswärd (1928-2012) gift med Hans-Göran Reinhold Balthasar von Arnold-Grön (1921-2004) tog över Jordberga 1950. Slottet ägs numera av Otto von Arnold

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/f/fc/Jordberga_gods_1.jpg

Carl Georg Brunius, född 23 mars 1792 i Tanums socken, Bohuslän, död 12 november 1869 i Lund, var en svensk klassisk filolog, arkitekt och konsthistoriker.

Carl Georg Brunius var son till kyrkoherde Gomer Brunius och Mariana Rodhe (1755–1839). Louise Brunius var hans svägerska. Brunius blev student vid Lunds universitet 1803 och vid Uppsala universitet 1811, filosofie magister i Lund 1814, docent i grekiska 1815, adjunkt i detta ämne 1820 och 1821 tillika i romersk vältalighet och poesi. År 1824 blev han Esaias Tegnérs efterträdare som professor i grekiska. Han utnämndes 1847 till kyrkoherde i Stävie och Lackalänga prebendepastorat i Lunds stift och blev samma år titulärprost. År 1853 valdes han till ledamot av Vitterhetsakademien, och 1858 fick han såsom emeritus avsked från professorsämbetet.

Ägare familjen Treschow
Färdigställande 1862
Arkitektonisk stil holländsk nyrenässans

Karsholm slott är ett slott i Österslövs socken i Kristianstads kommun.
Karsholm slott är beläget vid Oppmannasjöns västra sida, cirka halvannan mil nordost om Kristianstad. Det nuvarande utseendet fick slottet 1862, när det byggdes om i holländsk nyrenässans.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Karsholm.jpg

Den förste kände ägaren var Joap Nielsen, som köpte det 1336. Senare ägdes det av släkten Krognos och 1515 av riksrådet Predbjörn Podebusk. Det övergick ett århundrade senare till släkten Gyllenstierna och sedan genom arv till släkten Sehested. 1781 köptes Karsholm av landshövding Fredrik Ulrik von Rosen och 1792 av von Rosens svärson greve Erik Ruuth.

Det övergick ett århundrade senare till släkten Gyllenstierna och sedan genom arv till släkten Sehested. 1781 köptes Karsholm av landshövding Fredrik Ulrik von Rosen och 1792 av von Rosens svärson greve Erik Ruuth. Han sålde det till sin svärson Karl Klas Piper, som lät gården förfalla och avyttrade delar av egendomens areal. Slottet restaurerades av Rudolf Hodder Stjernswärd, sedan han 1854 köpt Karsholm. 1869 såldes Karsholm till familjen Treschow som fortfarande är ägare. 1925–1941 arrenderades såväl delar av slottet som jordbruket av landshövdingen Johan Nilsson som var en erfaren lantbrukare.

Byggherre Fabian Gustaf Wrede
Ägare Thomas Höiland
Färdigställande 1889

Kastberga slott är beläget i Kastberga, strax norr om Eslöv. Slottet byggdes av Fabian Gustaf Wrede då Ellinge gods delades vid Carl Fredrik Dyckers död 1889. Katarina Crafoord (död 2005), dotter till Gambros grundare Holger Crafoord, byggde under sin tid upp ett omfattande antikvariat på slottet.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Kastberga_slott.jpg

Arkitekt Helgo Zettervall
Byggherre Carl Axel Trolle
Ägarefamiljen Silfverschiöld
Färdigställande 1858
Arkitektonisk stil fransk renässans

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Swedish_castle_Kl%C3%A5gerup.jpg

Klågerups slott är ett slott i Hyby socken i Svedala kommun. Den nuvarande byggnaden uppfördes 1858 i fransk renässansstil. I en av flyglarna finns sedan 2004 ett dockmuseum.

Godset nämns först redan på 1100-talet under namnet Clauethorp, senare Klapathorp. Troligen har en man vid namn Klapi lämnat bygemenskapen i Hyby för att flytta längre bort till den plats där slottet nu ligger. Klågerups slott låg i sitt äldsta skede bredvid en liten sjö, den beskriv sedan som en moras och är idag uppodlad. Under slutet av 1300-talet hade riddaren och riksrådet Trued Truedsen sin sätesgård, även hans son använde den som sin sätesgård. Sonens namn var Knud Truedsen och han användes ofta av den danska konungen i förhandlingar med Sverige. Knud Truedsen hade inga manliga barn utan det var hans dotter som var gift med riddaren Henrik Aagesen Sparre som ärvde gården, det var så som gården var åter i Sparrarnas ägo. Ägandelängden gick efter ett par generationer åter till släkten Grubbe, Gården stannade i deras ägo till 1640-talet där den sedans köptes av Malte Juul.

År 1725 går godset över till Trolle-släkten, där överstelöjtnanten Fredrik Trolle blir godsherre. Godset blir kvar i Trolle-släktens ägor i 180 år, den köps sedan av Svenska Sockerfabriksaktiebolaget år 1908.

I början av 1900-talet köptes godset av Svenska Sockerfabriks AB. Sedan 1964 ägs Klågerups slott av familjen Silfverschiöld.

Byggherre Otte Thygesen Brahe
Ägare familjen Wachtmeister
Färdigställande 1551

Otte Brahe på ett epitafium i Kågeröds kyrka i Skåne.
2 oktober 1518 9 maj 1571

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Knutstorps_slott.JPG

Knutstorps slott är ett slott i Kågeröds socken i Svalövs kommun.

Knutstorp var sätesgård redan i mitten av 1300-talet. Vid medeltidens slut hade det kommit till den danska Braheätten och stannade inom den till 1663. Det tillhörde sedan medlemmar av släkterna Tott och Ankarstierna. Borgen såldes 1771 till greve Fredrik Georg Hans Karl Wachtmeister och har tillhört hans släkt sedan dess. Godset omfattar cirka 1.000 hektar.

Huvudbyggnaden härstammar från mitten av 1500-talet. På våren 1678 lät Karl XI befästa Knutstorp och förse det med ett par hundra mans besättning under kapten Xylander. Den 7 juni slog han tillbaka ett anfall av danskarna. Den 23 juni fick 116 man ge sig till fånga åt en annan dansk styrka på 400 man, varefter huvudbyggnaden brändes. Den sattes emellertid i stånd 1728 och blev tillbyggd och grundligt reparerad i början av 1840-talet efter ritning av CG Brunius. De båda flyglarna förstördes vid branden 1956. Nu återstår enbart den mäktiga huvudbyggnaden.

Fredrik Georg Hans Carl Wachtmeister, äldste son till amiralen Carl Hans Wachtmeister och sonson till amiralgeneralen Hans Wachtmeister, föddes den 22 september 1720 på godset Nordsteimke i furstendömet Braunschweig.
Carl Wachtmeister gifte sig 1748 på Näs, nuvarande Trollenäs, med Hilla Birgitta Trolle, född 1727. Hon var dotter till överstelöjtnanten Fredrik Trolle och Brita Ramel. Brita Ramel, f. 1695, var syster till Malte Ramel, kallad "Rike Ramel", och faster till "Bygge-Hans" Ramel på Övedskloster.

Ägare familjen Piper
Färdigställande 1720-talet
Arkitektonisk stil barock

Carl Piper, stamfader för grevliga ätten Piper.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Krageholms_slott.jpg

Krageholms slott är ett slott i Sövestads socken i Ystads kommun.

Krageholm tillhörde under 1300-talet släkten Due. Det kom genom gifte till släkten Tott och sedan till Bragesläkten. 1642 ärvdes det av Otto Marsvin, gift med Metta Brahe. Genom dottern kom Krageholm till Ivar Krabbe på Jordberga och sedan till dennes son Jörgen Krabbe, som blev arkebuserad 1678. När hans änka dog såldes godset 1704 till greve Carl Piper. Hans hustru, Christina Piper, satte istånd slottet. Det hade lidit stor skada under Karl XI:s danska krig. Sedan dess har Krageholm stannat inom den grevliga Piperska släkten ända till 1897. Efter greve Fritz Pipers död övergick till dennes systerson, greve Nils Brahe. 1907 tillföll det brodern Magnus Brahe. 1930 tillföll Krageholm åter släkten Piper och nuvarande ägare är greve Fritz Piper. I parken söder om slottsingången står en bildsten och en runsten från vikingatiden: Sövestadstenen 1 och 2.

Ätten Thotts vapen

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:COA_family_sv_Tott.svg

Den danska ätten, som även skrev sig Bragde och i sitt vapen förde en stolpe, skall enligt danska släktböcker härstamma från en Verner Brahe, vilken bodde i Skåne, där släkten ända till 1500-talet främst var bosatt.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:COA_family_sv_%C3%96rnflycht.svg

Ägare Gyllenstiernska Krapperupsstiftelsen
Färdigställande 1700-talet

Den är en av Skånes äldsta och historiskt sett viktigaste sätesgårdar med anor från 1300-talet. Idag ägs och drivs godset av Gyllenstiernska Krapperupsstiftelsen. Slottet har en naturromantisk park med porlande bäckar, slingrande stigar och flera exotiska träd.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Krapperups_Slott,_Kullaberg_-01.jpg

Krapperup är ett slott i Brunnby socken, Höganäs kommun

1300-talet: Den ursprungliga borgen

Den ursprungliga borgbyggnaden tillkom mellan åren 1314 och 1353. Byggherre var en herr Johannes Jonaesson (på danska Jens Jensson), som tidigare haft sin sätesgård nära Brunnby. Ett rektangulärt stenhus, innehållande borgherrens bostad och festsal, utgjorde huvudbyggnaden. Omkring detta stenhus uppfördes ekonomibyggnader av olika slag, såsom kokhus och förråd. Kring 1300-talets mitt började man att befästa borgen med ringmur, porttorn, vallgrav och vindbrygga. Nya ekonomibyggnader av sten, tegel och korsvirke uppfördes innanför ringmuren.

Vid 1300-talets början utgjorde boskapsskötsel huvudnäringen. Härvid användes den fäladsmark som fortfarande finns kvar inom mindre områden. Mot slutet av 1300-talet blev spannmålsodling en viktigare del av borgens verksamhet.

Vid arkeologiska utgrävningar av borggården under åren 1996-97 påträffades delar av 1300-talsborgen

Vid 1500-talets mitt uppfördes det stora rektangulära tegelhus som fortfarande är Krapperups huvudbyggnad. Huset är byggt i renässansstil. Byggherre var möjligen Anne Olufsdatter Krognos, men detta vet man inte helt säkert. Ett åttakantigt torn, sex våningar högt, uppfördes i sydöstra delen. Samtidigt som den nya huvudbyggnaden uppfördes fanns den medeltida borgen kvar till omkring 1630

När grevinnan Maria Sophia De la Gardie (1627–1694) köpte slottet av Henrik Rantzau, ingick detta som en del i svenska statens försvenskning av Skåne.

År 1702 köptes slottet av köpmannen Henrik Jakob Hildebrand.

Johan Gabriel Sparfwenfeldt var son till översten Johan Gabrielsson Sparfv som 1651 adlats med namnet Sparfwenfeldt och därefter skrev sig till Åbylund i Romfartuna socken. Modern Christina Uggla var syster till Claas Uggla.

År 1734 blev bröderna Petter Gotthard och Johan Henrich von Kochen ägare till godset.
Carl von Linné besökte Krapperup under sin Skånska resa den 14 juli 1749, och inleder sin beskrivning på följande vis:[5]

Christopher von Kochen fortsatte ombyggnationerna. Han lät bygga om slottets innanmäte till att bli representativt och modernt.

Carl Christoffer Gyllenstierna,

Nils Gyllenstierna

Den siste fideikommissarien Gustaf Gyllenstierna 1967 godset till den Gyllenstiernska Krapperupsstiftelsen.

Parken anlades möjligen från början av Maria Sophia De la Gardie på 1600-talet,

född 17 juli 1655 i Åmål, död 2 juni 1727 på Åbylund i Romfartuna socken i Västmanland,

Arkitekt Isak Gustaf Clason
Ägare stiftelse
Byggstart 1760
Färdigställande 1890-talet
Arkitektonisk stil fransk barock

Huvudbyggnaden har två våningar och är uppförd 1760. Den byggdes om på 1890-talet till ett slott i fransk barockstil med tornbärande flyglar. Slottet ligger på en holme omgivet av vallgravar. På slottet bedrivs numera hotell-, restaurang- och konferensverksamhet.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Swedish_castle_Kronovall_3.jpg

Kronovalls slott är ett slott i Fågeltofta socken i Tomelilla kommun, beläget mellan Tomelilla och Brösarp på Österlen.

När Skåne blev svenskt såldes **Kronovall** 1668 till generalguvernören i Skåne, friherre Gustaf Persson Banér. Det drogs in till kronan 1692, men återlämnades 1709 till Banérs dotter Ebba, som dock snart sålde det. Från slutet av 1800-talet fram till 1991 tillhörde slottet en gren av den grevliga ätten Sparre. Då tillföll det genom en donation av ägarfamiljen en stiftelse med anknytning till Riddarhuset, som idag äger och förvaltar Kronovall med dess tillhörande jordegendom på cirka 1 500 hektar. Slottet arrenderas sedan 1996 som vinslott av familjen Åkesson och utnyttjas för Åkesson vin AB, men bebos ännu (2013) delvis av familjen Sparre.

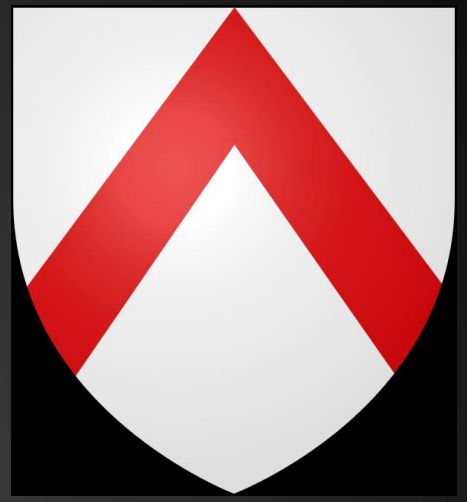

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Chevron_demo_3.svg

Arkitekt Christian Zwingmann
Byggherre Jörgen Brahe / Baltzar von Platen
Ägare Gustav Trolle
Färdigställande 1500-talet / 1800-talet

Kulla Gunnarstorp ligger vid Öresund mellan Domsten och Hittarp, en mil norr om Helsingborg. Godset består av en borg från 1500-talet och ett slott från slutet av 1800-talet i en stor park.

Christian Ferdinand Zwingmann, född 27 maj 1827 i Riga, död 4 maj 1891 i Köpenhamn, var en dansk arkitekt.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Swedish_castle_Kulla_Gunnarstorp.JPG

Kulla Gunnarstorps slott är ett slott i Allerums socken i Helsingborgs kommun.

Kulla Gunnarstorp kallades i slutet av 1400-talet Gundestrup och tillhörde då släkten Parsberg.

Det övergick vid mitten av 1500-talet till riksrådet Jörgen Brahe genom giftermål. Han uppförde den gamla borgen, som fortfarande finns kvar. Godset köptes 1639 av Axel Eriksen Rosenkrantz på Glimmingehus. 1775 såldes det till greve Gustaf Adolf Sparre, som byggde upp en förnämlig tavelsamling på slottet. Efter hans änkas död övergick Kulla Gunnarstorp till greve Sparres dotterson Gustav Adolf Fredrik De la Gardie och efter dennes död till hans far, Jacob De la Gardie. Han sålde 1837 Kulla Gunnarstorp och dess samlingar till excellens Carl De Geer av Leufsta.

Efter greve De Geers död 1861 ärvdes Kulla Gunnarstorp av hans måg Baltzar von Platen (1804-1875), som lät uppföra det nya slottet efter ritningar av den danske arkitekten Christian Zwingmann. Godset ärvdes av hans dotter Elisabeth von Platen, gift med Axel Wachtmeister på Vanås. Därefter tillhörde egendomen släkten Wachtmeister fram till 1978, då nuvarande ägaren Gustav Trolle ärvde godset från sin mor Charlotte, född Wachtmeister.

Carl De Geer var son till friherren Charles De Geer (1747–1805) och Eleonora Vilhelmina von Höpken, och bror till Vilhelmina Gyldenstolpe.

De Geer inskrevs tretton år gammal vid Livhusarregementet och sedan vid Lätta livdragonregementet samt tog 1806 avsked som ryttmästare för att överta förvaltningen av den förmögenhet och det stora fideikommiss han ärvt av sin far, Leufsta, Hammarby-Wäsby, **Kulla-Gunnarstorp,** Stora Sundby, Yxtaholm och Utansjö. Då Gustav IV Adolf den 12 mars 1809 vid ryktet om västra arméns uppbrott skyndade från Haga slott till Stockholm, mötte han på vägen De Geer, som på grund av sitt misstänkta oppositionella tänkesätt befalldes träda i arrest, varifrån han redan följande dag under statskuppen befriades.

Charlotte Wachtmeister (född) en gång ägare, se vapen

Jørgen Ottesen Brahe till Tosterup och Gunnarstorp, född den 19 februari 1554 på Knutstorps borg, död den 4 februari 1601 på Tosterup, var en skånsk adelsman. Han var son till Otte Thygesen Brahe til Knutstorp (död 1571) och Beate Clausdatter Bille och bror till Tycho Brahe.

Brahe var från 1577 ett par år hovjunkare vid danska hovet och deltog därefter under en kort tid i kriget i Nederländerna. Han var 1588-91 lensmand på Landskrona citadell och 1590-98 på Varbergs fästning, men fick därefter mot sedvänjan endast mindre förläningar, nämligen Röddinge (1592) och Rörum (1595), två pantlän, som emellertid inlöstes 1598, men av vilka det förstnämnda överläts till honom utan avgift. Båda dessa län låg i Skåne, och då hans besittningar, Tosterup, som han ärvde efter sin far, och Gunnarstorp (Kulla-Gunnarstorp), som han gifte sig till, också låg i denna landsdel, har han förmodligen av den anledningen föredragit dem framför en större förläning på annat håll.

Jørgen Brahe lät 1598 uppföra den ansenliga Tosterups kyrka. Tornet på själva Gunnarstorp skall enligt uppgift hans bror Thyge ha byggt. En gård, som han ägde i Helsingør, avstod han 1582 till kronan. Få veckor efter hans död 1601 dog också hans hustru Ingeborg Nielsdatter Parsberg, som han hade ingått äktenskap med den 4 september 1580. De blev begravda samma dag i Allerums kyrka vid Gunnarstorp. Deras enda överlevende barn, sonnen Tønne Brahe, föll 1611 i Kalmarkriget, 20 år gammal.

Baltzar Julius Ernst **von Platen**, född 16 april 1804 i Vänersnäs, död 20 mars 1875 i Stockholm var en svensk greve, ambassadör, sjöminister samt utrikesstatsminister.

Baltzar von Platen var son till kanalbyggaren Baltzar von Platen och Hedvig Elisabeth Ekman. Ätten von Platen kommer ursprungligen från Tyskland. Gift med friherrinnan Sofia Eleonora Charlotta De Geer af Leufsta. Genom sitt arv och sitt gifte var han en av tidens rikaste män.

Efter en sjömansutbildning och befordran till löjtnant, tog Baltzar von Platen över sin faders verksamhet vid Göta kanal. Politiskt var han liberal, och blev kabinettskammarherre 1844. 1849 utnämndes han till sjöminister och kommendör i flottan. Ämbetet som sjöminister innehade von Platen 1849-1852 samt 1862-1868. Efter ett avbrott som sändebud i London återvände han till Sverige och utnämndes till statsminister för utrikesärenden 1871-1872.

Ägare Christina Feith-Wachtmeister
Färdigställande1865

Kvesarums slott (även Qvesarums slott) är ett slott i Södra Rörums socken i Hörby kommun i Skåne.
Det tidigaste omnämnandet är från 1388, och namnet skrevs då Quixarum. Den nuvarande huvudbyggnaden uppfördes 1865 av greve Vladimir Moltke-Huitfeldt. Han påbörjade även stora nyodlingsarbeten och stora skogsplanteringar.

Kåseholm ligger cirka åtta kilometer nordväst om Tomelilla. Gården har anor tillbaka till minst 1639. Det nuvarande slottet finns avbildat 1761. Byggnaden är ombyggd 1813.

Den äldsta kända ägaren är Johan Uhrne som köpte gården runt 1647. Gården hette då Esbjörnsstorp. Johan Uhrne bytte namn till Kåseholm efter sin hustru Pernille Kaas. De äldsta delarna av slottet, är troligen en del av det stenhus som Johan Uhrne byggde kring 1650.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:K%C3%A5seholm.jpg

Kåseholm är ett slott i Tomelilla kommun i Skåne.

Byggherre Erik Menved
Ägare Helsingborgs kommun
Byggstart 1310-talet

Kärnan är ett torn som är den enda kvarstående byggnaden av det medeltida Helsingborgs slott.

Dendrokronologisk datering har visat att Kärnan byggdes på 1310-talet, då Erik Menved var kung i Danmark. Tornet är 35 meter högt (den sammanbyggda trappturellen – trapptornet – är 38,5 meter högt och ligger i sin tur på landborgen. Vid klart väder så kan man tydligt se Turning Torso och Öresundsbron från kikarna på Kärnans topp.

Byggnaden var ursprungligen ett befäst bostadstorn med 8 våningar som förbands med varandra genom en spiraltrappa. I de nedtill 4,5 meter tjocka murarna finns i varje våning inbyggda tornkamrar som är försedda med smala skottgluggar. Tornet har varit omgivet av en ringmur.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Helsingborg_Kaernan.jpg

Vikingatida fäste

En tyske magistern Adam av Bremen berättar omkring år 1070, att det finns många överfarter från Själland till Skåne men den kortaste var vid Helsingborg. Han påpekar också att trakten omkring var ett omtyckt tillhåll för sjörövare. Helsingborgs betydelse som kommunikationsort i Danmark kan man även se av att många betydelsefulla landsvägar strålar samman bland annat från den svenska gränsen i norr och de danska ärkebiskoparnas stad Lund i söder.
Helsingborg omtalas redan 1085 som stad. Själva ordet visar att här legat en borg. Vid utgrävningar på den forna Clemenskyrkans kyrkogård har påträffats rester efter en vallgrav som tolkats som att den ingått i en så kallad trelleborg, det vill säga en rund vikingaborg med jordvallar, träbeklädnad och framförliggande torrgrav. Dessa borgar uppfördes av Harald Blåtand cirka 980.

Danmarks viktigaste borg

På 1100-talet byggdes en tornborg av sandsten på platsen. Detta torn förstärktes sedan. Genom ett påbyggt yttre skal fick tornet en kvadratisk planform. Fortfarande kan man se grundmurarna till dess två, efter varandra existerande torn markerade i marken strax invid trappan till det nuvarande tornet.

På 1310-talet beslöt kung Erik Menved att uppföra ett nytt torn. Av dagtecknade kungliga brev ser man att kungen under denna tid ofta vistades i Helsingborg. Det var också här som han 1296 hade firat sitt bröllop. Centrum i den nya borgen blev det mäktiga centraltornet som i de övre våningarna inrättades till kunglig bostad med privat kapell. Entrén till den kungliga våningen gjordes genom en vindbrygga vilken från tredje våningen ledde över till den kraftiga mantelmur som omgivit hela tornet.

Vid freden i Roskilde 1658 miste Danmark Helsingborg och Kärnan tillsammans med resten av Skåneland till Sverige. Vid den tidpunkten var Ove Gjedde, grundaren av den danska kolonin Trankebar på Indiens sydöstra kust, lensmand på Kärnan.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Helsingborg_Sweden.jpg

1741 skänktes tornet av regeringen till Helsingborgs stad.
Kärnan stod som ruin och förföll i 200 år, men blev restaurerad åren 1893–94, efter påtryckningar från konsul Oscar Trapp. Arkitekt för restaureringen var Alfred Hellerström. Syftet med restaureringen var att i så hög grad som möjligt återställa det utseende Kärnan hade på den äldsta kända medeltida illustrationen. Vid restaureringen tillfördes ett högre trapptorn än det ursprungliga samt krenelerade murkrön.
Restaurationen blev startskottet för en omfattande omdaning av ett större område runt Kärnan; framför tornet anlades under åren 1899–1903 Terrasstrapporna (Konung Oscar II:s terrass).
1932 genomfördes en konservering av tornmanteln.

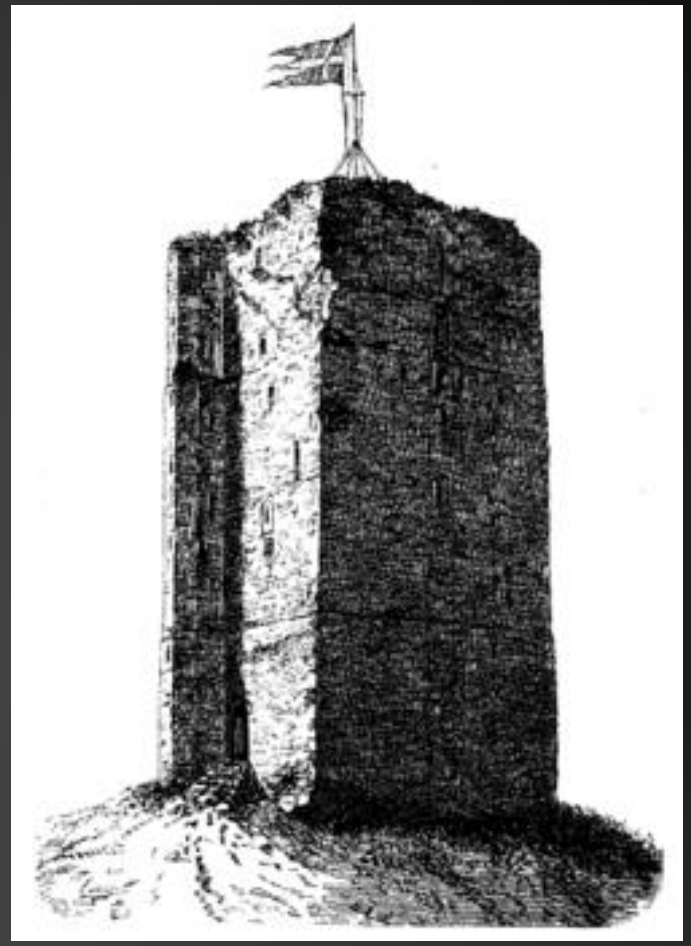

Kärnan som ruin före restaureringen 1893–1894

Helsingborg

Byggherre Kristian III av Danmark
Ägare Statens Fastighetsverk
Byggstart 1549
Färdigställande 1559

Kristian III

Regeringstid4 juli 1534–1 januari 1559

Citadellet är en av Nordens bäst bevarade vattenfästningar från 1500-talet med ett välbevarat vallgravssystem. Det har även varit fängelse. Här finns både en gammal fängelsehåla och ett fängelsetorn.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Citadellet_Landskrona.JPG

Landskrona citadell eller Landskrona slott är en fästning i Landskrona, Skåne län.

Kristian III av Danmark lät uppföra citadellet i Landskrona 1549–1559. Det var redan från början avsett som en ren försvarsanläggning. Grundplanen var kvadratisk och slottet omgavs av en sjuttio meter bred vallgrav. Huvudlängan mot sundet var kraftigt bestyckad. Borgens andra sidor var skyddade av spärrmurar med hörntorn.

1644 intogs Landskrona under svensk-danska kriget av Gustaf Horn, men danskarna fick tillbaka staden året därpå. Efter freden i Roskilde 1658 blev Skåne svenskt. Mellan 1667 och 1675 byggde svenskarna ut anläggningen till Nordens modernaste fästning. De yttre försvarsverken uppfördes med omfattande bastioner av jordvallar och med vattenfyllda vallgravar. På 1700-talet byggdes huvudlängan om till ett bombsäkert magasin. Dessutom uppfördes Officersflygeln, Gula kasernen och Tyghuset. I samband med detta drogs vallgraven tillbaka. Dessförinnan gick vattnet ut till jordvallen på bilden till höger. Fredrik I bestämde 1746 att hela landet skulle befästas. Vid Landskrona byggdes Adolfsfäste på grundet Gråen i Öresund. Fästningen var av holländsk utformning och liknande en stjärna ovanifrån. Den skulle vara en viktig strategisk fästning i väst. Arbetena stoppades dock 1788 och anläggningen på Gråen blev aldrig färdigbyggd. Detta för att arbetet fortskred så långsamt att det skulle stått klart 2110. Kruttornet från början av 1800-talet finns emellertid kvar.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Landskrona_citadell_fr%C3%A5n_luften.jpg

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Borgg%C3%A5rd.jpeg

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Lill%C3%B6_borgruin.jpg

På en holme i Helge å, Lillön, låg under medeltiden en stark borg, Lillöhus. Lillön består av en ruinkulle, kallad Blackan, omgiven av djupa vallgravar, där de utgrävda resterna av slottet kan ses under ett skyddstak. Runtomkring finns fågelrika strandängar.

Lillöhus omtalas första gången 1343, då Åke Axelsson (Tott) nämns som ägare. Det tillhörde sedan släkten Tott till 1485, då den siste av dem, Ivar Axelsson (Tott), dog och efterträddes på Lillöhus av sin måg Arvid Birgersson Trolle till Bergkvara. Mot slutet av 1500-talet kom det i släkten Huitfeldts ägo.

Lillö är en borgruin i Norra Åsums socken i Kristianstads kommun.

När svenskarna under Gustav II Adolf 1612 härjade i Skåne, försökte de förgäves inta Lillöhus. Slottet försvarades av Beata Huitfeldt, men 7 september 1658 intog svenskarna slottet, som därefter raserades. I mars 1678 befäste en svensk styrka sig vid Lillö. Lillö skans, som låg strax nordost om Lillö, fullföljdes sedan, men fick efter krigets slut förfalla. 1682 delades hela godset upp i militärboställen. Lillö kungsgård var chefsboställe för översten vid Skånska dragonregementet.

Med tillstånd från Riksantikvarieämbetet grävdes ruinen fram 1938-1939. Under åren 1940-1946 grävdes även de igenfyllda vallgravarna ut och efter vissa konserveringsarbeten uppfördes ett skyddstak över ruinen.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Lill%C3%B6hus_-_KMB_-_16001000536029.jpg

Ivar Axelsson till Lillö, född omkring 1420, död 1 oktober 1487, var ett svenskt och danskt riksråd, tillhörande ätten Tott, son till Axel Pedersen (Tott) och Cathrine Krognos.

Ivar Axelsson nämns första gången under Kristofer av Bayern, kom 1457 med Kristian I till Sverige, men synes under de följande åren ha uppehållit sig mest vid danska hovet. Sedan hans bröder Olof och Filip 1464 avlidit, begav han sig till Gotland, som sannolikt lämnades honom som pantlän sommaren 1466, då han sändes till Sverige för att underhandla med ärkebiskop Jöns Bengtsson och hans parti om Kristian I:s återuppsättande på tronen. Någon fiendskap mellan honom och nämnde konung rådde således icke denna tid. I Sverige kastade han sig genast in i partipolitiken och drogs genom sitt gifte (sept. 1466) med Magdalena Karlsdotter, en dotter till Karl Knutsson (Bonde), över till dennes anhängare. Troligen har han från denna tid varit svensk rådsherre, fast han ej uttryckligen namnges som sådan förrän efter Karl Knutssons död. brodern Eriks val till svensk riksföreståndare 14 oktober 1466 förde definitiv över till det svenska nationella partiet, även om han undvek att öppet uppträda som motståndare till unionen.

Byggherre Hans Ramel
Ägare Knut Ramel
Byggstart 1798
Färdigställande 1799

Slottet uppfördes 1798-1799 av friherre Hans Ramel, som även lät gräva den lilla sjön invid gården. Löberöds tidiga historia är ganska okänd. 1635 kom Löberöd genom arv till släkten Ramel och tillhörde den i mer än 150 år. Efter Hans Ramels död (1799) sålde hans dotter, grevinnan Amalia Sparre, godset till sin dotter Kristina Sparre och hennes man greve Jacob De la Gardie,

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:L%C3%B6ber%C3%B6ds_slott.jpg

Löberöds slott är ett slott i Hammarlunda socken i Eslövs kommun i Sverige.

Godset styckades efter **De la Gardies** död i tre delar. Huvudparten tillföll brorsonen greve Axel Axelsson de la Gardie. 1863 såldes Löberöd till friherre Otto Ramel på Övedskloster. Slottet lämnade släkten Ramel 1917 då det såldes till redaren och vinhandlaren Oscar Hjalmar Wiens i Malmö. Sonen, kanslirådet Harald Wiens, övertog sedan slottet. Godset såldes sedan till Cullborg för att 1985 säljas vidare till Per Mattsson vars son Pontus Mattsson senare övertog det. 1997 köpte Knut Ramel godset vilket därmed åter är i släkten Ramels ägo.

Jacob De la Gardie i generalsuniform, samt bärandes runt halsen Serafimerordens, Svärdsordens samt Nordstjärneordens kedjor och Carl XIII:s ordens halskors.
Jacob Gustaf De la Gardie, född 16 juni 1768 i Stockholm, död 26 april 1842, greve, militär och politiker; lantmarskalk 1834–1835

Hans hustru var grevinnan Christina Sparre af Söfdeborg, vars mor var av släkten Ramel.

Sparre af Söfdeborg är en av fem grevliga grenar av **ätten Sparre** och den enda som alltjämt fortlever. Dess första medlem var Claes Sparre som upphöjdes till greve år 1719.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Sparre_af_Rossvik_CoA.png

Byggherre Hans Ramel m fl
Ägare familjen Palmstierna
Färdigställande 1780

Maltesholm är ett slott i Östra Sönnarslövs socken i Kristianstads kommun. Slottet ligger 18 km sydväst om Kristianstad på Linderödsåsen. Maltesholm byggdes som ett renässansslott med en bred vallgrav 1635-1638 nuvarande utseende under 1780-talet

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Maltesholms_slott.jpg

Under medeltiden tillhörde godset Vittskövle, som då innehades av släkten Brahe, sedan avskildes det och blev en utgård till Sönnarslövs by. Genom arv tillföll gården Anne Ramel och hon gifte sig 1625 med danske länsmannen i Kristianstad Malte Juul som gav gården sitt namn. Han utökade godset genom att köpa in mark från närliggande gods. År 1635 lät han uppföra den nuvarande slottsbyggnaden som ett renässans-slott i Kristian IV-stil. Det var byggt i tegel med tre våningar, två praktgavlar och ett trapptorn med en sirlig spira, omgivet av en bred vallgrav.

Godset utökades under den rike och egensinnige Malte Ramels tid. Han var Skånes störste godsägare. Sonen Hans Ramel, som kallades för Bygge-Hans eftersom han ägnade stor tid åt att utveckla faderns gods och att resa praktbyggnader, fortsatte att expandera Maltesholm. Han byggde om slottet enligt tidens stil 1780.

År 1800 övergick slottet till Axel Gabriel De la Gardie som var gift med Christina Gustava Ramel och förblev i släkten De la Gardies ägo i över 100 år. År 1933 övergick godset genom arv till den friherrliga familjen Palmstierna som är dess nuvarande ägare.

Byggherre	Otte Marsvin	Marsvinsholms slott är ett slott på godset med samma namn i Balkåkra socken i Ystads kommun. Slottet ligger 12 km från Ystads centrum
Byggstart	1644	
Färdigställande	1648	

Godset omtalas under namnen Bosøe, Borsøe och Borsyø redan i början av 1300-talet. Vid mitten av 1500-talet innehades den av medlemmar av släkten Ulfeld. Den övergick omkring 1630 till Otte Marsvin, som byggde slottet och uppkallade godset efter sig själv. Namnet Marsvin kommer från det danska (och även gammelsvenska) ordet för tumlare. Otte Marsvin ärvdes av dottersonen Christian Urne.
Genom arv och försäljningar tillhörde godset sen släkterna Thott, von Königsmarck, de la Gardie, Siöblad, Ruuth, Piper, Tornérhielm och Wachtmeister. Utrikesstatsministern, greve Carl Wachtmeister sålde 1854 det som ännu inte sålts till baron Jules Stjernblad.

Slottet uppfördes 1644–1648 av Otte Marsvin, på pålar i en liten insjö. Det bildar en fyrkant i 4 våningar och är i nordvästra och sydöstra hörnet försett med torn i fem våningar. 1782–1786 gjorde greve Erik Ruuth en genomgripande restaurering av slottet. 1856–1857 lät friherre Jules Stjernblad den danske arkitekten Christian Zwingmann grundligt restaurera Marsvinsholms slott i Kristian IV:s stil.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Swedish_castle_Marsvinsholm.jpg

Månstorps gavlar är en slottsruin på Söderslätt i Västra Ingelstads socken i Vellinge kommun i Skåne.
Månstorps gavlar ligger öster om länsväg 101 mellan Västra Ingelstad och Östra Grevie. Anläggningen bestod av en ringformig vall med vallgrav, där huvudbyggnaden var inpassad i vallen.
Månstorp är en urgammal sätesgård, Mogenstrup, vars förste kände ägare tillhörde den danska släkten Hack. Senare tillhörde den släkten Bille, bland annat rikshovmästaren Eske Bille, som 1540-1547 byggde Månstorp med all den tidens lyx. Från danska kronan övergick det som bornholmskt vederlagsgods till den svenska kronan. Slottet förlänades till Skånes generalguvernör, riksamiral Gustav Otto Stenbock, men blev därefter bland annat översteboställe. Under skånska kriget (1675-1679) hade slottet svensk besättning och förstördes av danskarna 1678. Den blev sen aldrig återuppbyggd, utan förföll alltmer och nu återstår endast en ruin. Ruinen frilades och konserverades 1928-1936.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:M%C3%A5nstorps_gavlar_Sk%C3%A5ne_jorchr.JPG

Ägare Dick von Blixen-Finecke

Birger Gunnersen. Detalj från hans sarkofag i Lund

född omkring 1440, död 10 december 1519
Biskop i Lund

Från början låg Näsbyholm på en hög holme i Näsbyholmssjön, som förvandlades till en halvö, när nästan hela sjön dikades ut 1872. Slottet var väl befäst och bestod av tre byggnader kring en gård. Mittpartiet var ett starkt stenhus, försett med ett fyrkantigt torn med tjocka murar. Det byggdes av ärkebiskop Birger Gunnersen i slutet av 1400-talet. Flyglarna var av korsvirke. En vindbrygga förband ön med fastlandet. På 1860-talet revs det gamla slottet, men något nytt slott byggdes inte, utan endast en större borgerlig byggnad. Efter en brand 1955 byggdes en ny huvudbyggnad, och 1994 tillkom den östra flygeln. Delar av den utdikade sjön återställdes 2004.
Förste kände ägaren var riddaren Jens Nielsen Galen, far till ärkebiskopen Peder Jensen, död 1355. Tuve Andersen Galen sålde godset 1409 till ärkebiskopen Jakob Gertsen Ulfstand i Lund. Därefter tillhörde det ärkestiftet. Vid reformationen drog det in till kronan 1536 och lämnades i förläning, tills Sten Bille till Vanås 1574 bytte till sig egendomen. Genom gifte kom den till släkten Beck och 1744 genom arv till danske kaptenen Christian Henrik von Finecke, som 1756 gjorde Näsbyholm till fideikommiss. Genom gifte kom det till Conrad von Blixen. Barnen tog även moderns namn och kallade sig von Blixen-Finecke.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:N%C3%A4sbyholms_slott_1.jpg

Näsbyholms slott är ett slott i Gärdslövs socken i Trelleborgs kommun.

Friherre Carl von Blixen-Finecke (1822-1873).

Von Blixen är en uradlig ätt, med ursprung från Wolgast i Vorpommern, där den omtalas på 1200-talet. Ätten är friherrlig i Rügen, Svenska Pommern, Danmark och Sverige. Medlemmar av den svenska friherrliga ätten skriver sig von Blixen-Finecke och de danska medlemmarna Blixen-Finecke.

Släktens förste kände medlem, Hinricus Blixino, omnämns 1239 i Pommersches Urkundenbuch.

Den svenska ättens stamfader är av tradition Claus Blixen till Klein Zastrow, som nämns 1470

Sedan 1984 ägs Osbyholm av godsägare Anders Tuvehjelm med familj, som 1987 utökade slottet areal betydligt genom inköp av granngården Fulltofta.
Gården Ousbygård omnämnes år 1405, då Peder Jensen av släkten Saxtrup var dess ägare. Idag finns det knappt några spår kvar efter gården. Ätterna Saxtrup och Skalder ägde Ousbygård under 200 år. Björn Sörensen Saxtrup, dog 1595 och hans hustru Magdalene Nielsdatter Bild, dog 1585.

Mellan 1939 och 1984 ägdes slottet av den norske skeppsredaren Anders Jahre.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Swedish_castle_Osbyholm.jpg

Alexandra Hamilton nuvarande ägare

Byggherre Carl Adam Wrangel af Adinal
Ägare familjen Hamilton
Byggstart 1792
Färdigställande 1804

Ovesholms gods hette från början Träne. Dess förste kände ägare, Åke Ugerup, kallade gården Åkesholm 1580. Ove Urup uppges 1620 ha flyttat gården till norra ändan av den lilla sjö, vid vars västra strand den nuvarande huvudbyggnaden ligger. Det är från honom namnet Ovesholm kommer.
Efter Ebbe Ulfelds död skildes Ovesholm från Araslöv och tillföll dottern Sofia Maria, som var gift med överstelöjtnant Johan Ridderschantz. Deras dotter testamenterade 1774 godset till sin svärson major Henning Reinhold Wrangel. Dennes son, landshövding Carl Adam Wrangel af Adinal, lät uppföra manbyggnaden 1792-1804.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Ovesholms_slott.jpg

Ovesholms slott är ett slott i Träne socken i Kristianstads kommun.

Slottet med tillhörande park köptes 1957 av Helsingborgs stad,

Kommunen sålde 2006 slottet till en konstellation av företag som sedan tidigare hyrde lokaler i slottet

Ägare Slottsherren AB
Byggstart 1676
Färdigställande 1679
Större förändringar 1869: Ombyggnad, 1873: Ombyggnad, torn
Arkitektonisk stil Nyrenässans

Den nuvarande byggnaden uppfördes 1676-1679, men har anor från medeltiden. Den förste kände ägaren var Sten Torbensen Bille, som dog 1520. Gården var under 1600-talet ett frälsehemman till Vegeholms slott, men under andra hälften av 1600-talet friköptes egendomen från godset. Under den danska tiden gick godset under namnet Paafuels Kiöf, men på 1660-talet försvenskades detta till Påvelsköp. Senare benämns godset Pålsjö gård alternativt Stora Pålsjö. Gården förstördes under det skånska kriget 1676–1679, men återuppfördes kort därefter av Helsingborgs borgmästare, Magnus Paulin, vilket utgör stommen till det nuvarande slottet. Under slaget vid Helsingborg hade Magnus Stenbock sitt högkvarter i slottet. Slottsparken i fransk stil anlades på 1760-talet och beskrevs utförligt i ett dokument 1771.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:P%C3%A5lsj%C3%B6_slott2.jpg

Pålsjö slott är ett slott beläget vid Pålsjö skog i Helsingborgs socken i Helsingborgs kommun.

Byggherre Anders Bille
Ägare Poul M Mikkelsen
Byggstart 1615
Arkitektonisk stil renässans

Rosendals slott byggdes 1615 av riksrådet Anders Bille på Råbelöv. Det ärvdes av hans bror Claus Bille på Vanås och kom sedan genom arv och gifte till Kjell Barnekow. Hans änka Margareta von Ascheberg, lämnade Rosendal och Ellinge i arv till sin dotter och måg friherre Vilhelm Bennet. Ätten Bennet sålde godset 2015 till danske Poul M Mikkelsen.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Swedish_castle_Rosendal,_Helsingborg.jpg

Rosendals slott är ett slott i Kropps socken i Helsingborgs kommun.

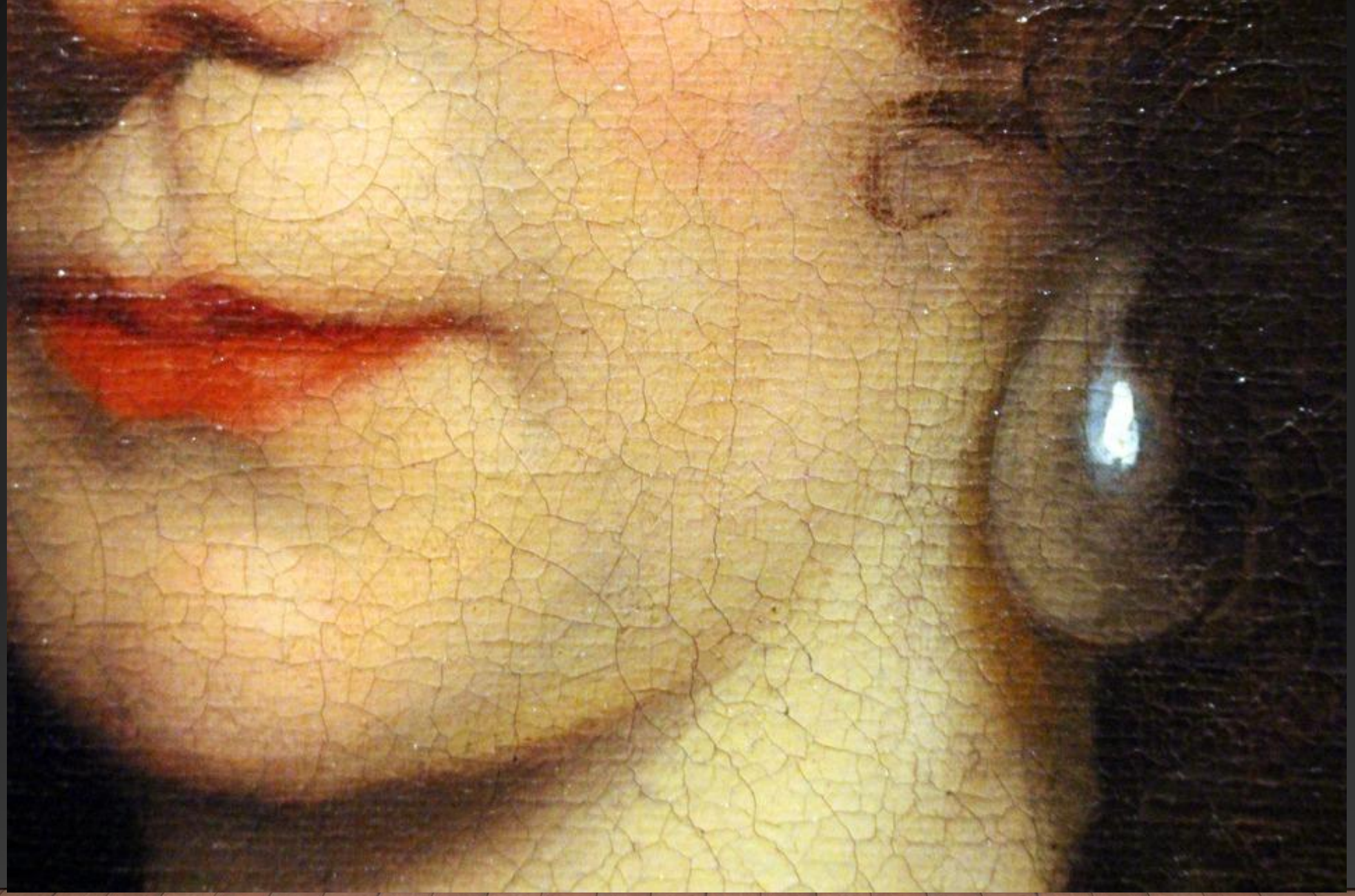

Kennedy och 2007 genom arv till släkten Murray.

Byggherre Christoffer Ulfeldt
Ägare familjen Murray
Färdigställande 1637

Råbelöv är ett slott i Fjälkestads socken i Kristianstads kommun, några kilometer norr om Kristianstad vid Råbelövssjön. Slottet ägs av familjen Murray.

Äldste kände ägaren till Råbelöv var Ingeborg Kjeldsen Krognos, antagligen född i mitten av 1300-talet. Enligt ett bevarat brev från 1408 skänkte hon en del av egendomen, som då hette Fjälkestad, till sin brors svärson, Axel Pedersen Thott. I slutet av 1400-talet övergick egendomen till släkten Bille. Anders Steensen Bille, som fått egendomen i arv efter fadern sålde år 1616 till sin släkting Christoffer Ulfeldt,1583-1653, som lät uppföra den nuvarande huvudbyggnaden 1637.

Den siste danske innehavaren var den föregåendes son Ebbe Ulfeldt, 1616-1682
Carl Gustaf Skytte,1647-1717, Karl Henrik Skytte.

Ludvig Gustaf von Böhnen, död 1748. Ridderschantz,

1795 majoren Johan Göran von Rosen,

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:R%C3%A5bel%C3%B6vs_slott.jpg

Rönneholm hette förr Rönningsholm. Det tillhörde på 1500-talet släkten Laxmand, men kom i början på 1600-talet genom gifte till Jörgen Hondorff, vars ättlingar ägde det till 1681. Från Nils Cronacker, som därefter snart blev ägare, kom det genom gifte till överstelöjtnant Christian Magnus Coyet. Godset stannade i släkten Coyets ägo till 1918, men marken styckades av efterhand. Under större delen av 1900-talet var slottet vårdinrättning. 1996 renoverades den s.k. Borgen och i september samma år flyttade Malins Minne in, och har där sedan dess sin huvudbyggnad. Sommaren 1997 påbörjades renoveringen av slottets annexbyggnad, dit Prokrami Kvinnobehandling flyttade från Åsljunga februari 1998.

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Swedish_castle_R%C3%B6nneholm.jpg

Rönneholms slott är ett slott i Stehags socken i Eslövs kommun.